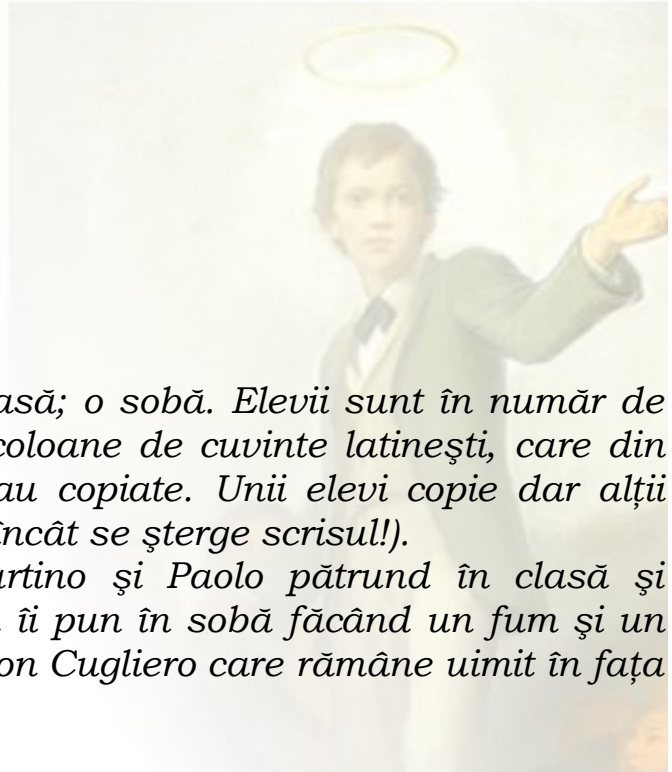

Dominic Savio

Actul I

Personajele principale:

- Don Cugliero
- Martino
- Paolo
- Dominic
- Alfonso
- Povestitor

(O sală rudimentară de clasă; o sobă. Elevii sunt în număr de 14. Pe tablă sunt scrise două coloane de cuvinte latinești, care din ordinul lui Don Cugliero trebuiau copiate. Unii elevi copie dar alții aruncă cu fructe pe tablă astfel încât se șterge scrisul!).

Elevii fiind în pauză, Martino și Paolo pătrund în clasă și aducând doi bulgări de zăpadă îi pun în sobă făcând un fum și un miros greu de suportat. Apare don Cugliero care rămâne uimit în fața dezastrului; apă pe jos, fum.

Don Cugliero: *(Intră în clasă. E îmbrăcat în reverendă.) - Ce-i aici? E adevărat ce văd? Cine a făcut acest lucru? (Clasa tace, elevii stau cu capul plecat fără să scoată un cuvânt. Paolo și Martino se privesc. Ei sunt făptașii) Nu răspunde nimeni? (după ce a schimbat cu Paolo câteva semne, arătând spre Dominic)*

Martino: - Știți, don Cugliero, noi, adică eu și cu Paolo veneam de afară și l-am văzut pe Dominic când a pus zăpadă... acolo *(arată spre sobă. Între timp don Cugliero se întoarce spre Dominic, timp în care Simoneta vrea să riposteze dar Paolo îi arată pumnul. Dominic se ridică în picioare și privește în jur parcă cerând ajutor din priviri).*

Paolo: - Da, don Cugliero. El este făptașul. Și eu l-am văzut.

Don Cugliero: *(foarte mirat)* Dominic tu?

Dominic S.: - Știți... *(vrea să spună ceva dar e întrerupt).*

Don Cugliero: - N-aș fi crezut niciodată așa ceva. Nu pot să cred! Să mă fi înșelat eu în privința comportamentului tău? *(Îl privește în ochi, îi ridică bărbia și-i spune:)* Ai noroc că ești la prima greșală căci altfel știi ce s-ar fi întâmplat: te-aș fi eliminat din școală. Acum vă strângeți cărțile și vă pregătiți de plecare. Pentru

---

mâine nu uitați să-mi învățați cuvintele latinești pe care le-am scris pe tablă. (*Elevii își fac cu Don Cugliero rugăciunea și rînd pe rînd pleacă. Dominic rămâne ultimul, iar don Cugliero e ocupat cu catalogul. După ce Dominic pleacă, un elev Alfonso deschide ușa.*)

Don Cugliero: - Ai uitat ceva?

Alfonso: - Nu. Am venit să vă spun adevărul: nu Dominic a făcut lucrul acela rău, ci Martino și Paolo.

Don Cugliero: - Și voi, voi de ce nu mi-ați spus când v-am întrebat?

Alfonso: - Ne era teamă. Știți, Martino și Paolo sunt foarte bătauși.

Don Cugliero: - Fugi Alfonso și spune-i lui Dominic să se întoarcă, să vină să vorbesc cu el. (*Alfonso plecă și apare în scurt timp Dominic. Intră pe ușă aproape fără să fie observat de don Cugliero.*)

Don Cugliero: - (*Îl ia după umeri și-i spune*): Dragul meu copil! De ce nu mi-ai spus că nu ești tu vinovatul?

Dominic S.: - Știți... m-am gândit că i-ați fi eliminat din școală, iar eu nu voiam acest lucru.

Don Cugliero: - Dominic, dar nu e corect ca cineva să fie pedepsit pe nedrept.

Dominic S.: - Don Cugliero, credeți-mă că atunci când mă acuzau pe nedrept am avut intenția să vă spun, dar în momentele următoare m-am gândit la Isus. Acum în afară de faptul că v-am mințit pe dumneavoastră nu-mi pare rău de ce-am făcut. Atât de mult aș vrea să mă asemăn cu Isus! Și El a fost acuzat pe nedrept. Eu cred că acum și Martino și Paolo se căiesc de ceea ce au făcut.

Don Cugliero: - Și nu ești supărat pe ei?

Dominic S.: - O! Nu! În timp ce mă îmbrăcam am întâlnit fără să vreau privirea lui Paolo. Cred că-i părea rău. Și-apoi și Martino și Paolo dacă ar fi avut părinți ca ai mei, n-ar fi ajuns așa.

Don Cugliero: - Îi iubești mult pe părinții tăi?

Dominic S.: - Foarte mult. Mai ales pe mama, care m-a învățat că în fiecare om trebuie să-L vedem pe Isus, iar viața noastră e haina pe care trebuie să i-o împrumutăm lui Isus.

Don Cugliero: - Dominic, dragul meu, într-o zi, tatăl tău mi-a spus că tu ai vrea să-ți continui studiile, dar că nu ați avea posibilități să mergi la oraș. E adevărat?

Dominic S.: - O! Da. Aș dori foarte mult, dar pentru asta bunii mei părinți ar trebui să muncească îndoit.

Don Cugliero: - Dominic. Tu ești un copil bun și meriți o răsplată mare. Uite, într-o zi când voi fi liber am să merg la Torino la bunul meu prieten, Don Bosco, și am să-i vorbesc de tine. Ce zici?

Dominic S.: - Don Cugliero (*entuziasmat, foarte bucuros îi sărută mâna*), v-aș fi recunoscător toată viața! Nici nu știți ce bucurie mi-ați face! (*Dominic iese zgomotos de bucurie iar don Cugliero rămâne în urma lui zâmbind*).

Povestitor:- Dominic Savio a fost cel de-al doilea tânăr despre care Don Bosco a simțit nevoia să scrie. În anul ce a urmat întâmplării pe care tocmai ați urmărit-o, așa cum promisese lui Dominic, Don Cugliero a mers la Torino și a vorbit cu Don Bosco povestindu-i despre minunea de băiat pe care o descoperise la Mondonio (*Urmează convorbirea dintre Don Cugliero și Don Bosco*).

- CORTINA -

Actul II (*Partea I*)

Personajele principale:

- Don Cugliero
- Don Bosco
- Dominic

(*scenă - Don Bosco e în biroul său. Se aud bătăi în ușă*)

Don Bosco: Poftim intră! (*când îl vede pe don Cugliero îi iese în întâmpinare și îl îmbrățișează. Dragul și vechiul meu prieten, ce bine îmi pare că te revăd. Dar ia spune-mi cu ce treburi pe la Torino? Ia, ia loc te rog. (Șed amândoi unul lângă celălalt.)*)

Don Cugliero: Păi și-așa se spune despre mine că ies greu din Mondonio ca ursul din bârlog așa că iată-mă în Torino cu bunul meu prieten. Și pentru că m-ai întrebat ce vânt m-aduce pe aici îți spun:

- primul că mi-a fost dor de singurul meu prieten;
- al doilea, am ceva probleme de rezolvat;
- și nu în ultimul rând că am să-ți fac un cadou frumos.

Don Bosco: Mie cadou? Ce fel de cadou?

Don Cugliero: Păi mi-a ajuns la ureche că pe lângă acești ștregari în Oratoriu mai primește și copii care au niște înclinații aparte, care vor să devină preoți.

Don Bosco: Ei, asta, cam așa-i!

Don Cugliero: M-am gândit să-ți trimit eu un băiat. Este din Mondonio și se numește Dominic Savio. Noi îi spunem Minot.

Don Bosco: Și speri să fie bun și să facă față?

Don Cugliero: În ceea ce privește făptura e cam plăpând chiar bolnăvicios, dar are calități care se întâlnesc rar la copiii de vârsta lui. Un adevărat sfânt Alois.

Don Bosco: Ei hai, dragul meu că exagerezi!

Don Cugliero: Deloc: Vom trăi și vom vedea.

Don Bosco: *(Râde și-l bate pe umăr)* Dar în orice caz vom vedea. Uite ce! În luna octombrie cu ocazia sărbătorii Rozariului, voi veni la Castelnuovo cu băieții mei. Să-l trimiți pe Dominic la mine cu tatăl său să vorbim și-apoi vedem noi ce-i de făcut.

Don Cugliero: S-a făcut. Acum te las căci mai am niște probleme de rezolvat aici în Torino. Îți mulțumesc dragul meu prieten.

Don Bosco: Mergi sănătos și salută-i din partea mea pe prietenii mei din Mondonio.

- CORTINA -

Actul II (Partea a II-a)

(Castelnuovo octombrie 1854. În scenă circa 10 copii din Oratoriu. Pe fundalul scenei Dominic cu tatăl. Don Bosco se plimbă printre copiii care se joacă. În fața scenei în prim plan o bancă. Dominic se desprinde de tatăl său și vine bucuros spre Don Bosco.)

Dominic S.: Lăudat fie Isus!

Don Bosco: În veci ștregarule!

Dominic S.: Dumneavoastră, ... dumneavoastră trebuie să fiți Don Bosco.

Don Bosco: Dar tu cine ești, și de unde ai apărut mă rog?

Dominic S.: Eu sunt Dominic Savio, cel despre care v-a vorbit don Cugliero și am venit cu tatăl meu din Mondonio.

Don Bosco: Nu mai spune. Ia să stăm noi puțin aici de vorbă. Șezi! *(se așează pe bancă amândoi)* Ia spune părinți ai?

Dominic S.: Da. Dumnezeu mi-a dăruit părinți foarte buni. Tatăl meu se numește Carol și e potcovar în Mondonio, iar mama se numește Brigita și e croitoreasă.

Don Bosco: Se vede (*îi admiră hainele ordonate și făcute curate*) Ea ți-a făcut hainele astea frumoase?

Dominic S.: Mulțumesc. Chiar ea. și tot ea m-a învățat să prețuiesc podoabele sufletului.

Don Bosco: Și care sunt acele podoabe, mă rog?

Dominic S.: În primul rând iubirea față de Dumnezeu și aproapele apoi curăția, sinceritatea, dărnicia, răbdarea și curajul.

Don Bosco: Spune-mi Dominic câte clase ai?

Dominic S.: Am terminat anul acesta 10 clase și aș dori tare mult să merg mai departe.

Don Bosco: (*admonestează un copil*) Gabriel! (*îi face semne de reproș cu degetul; câteva clipe de tăcere*)

Dominic S.: Ce ziceți don Bosco mă veți lua la Torino cu dumneavoastră să studiez?

Don Bosco: Cred că da. Din câte îmi dau seama, stofa e bună.

Dominic S.: Și la ce poate folosi stofa?

Don Bosco: Se poate face o haină bună pentru a o oferi Domnului.

Dominic S.: (*se ridică bucuros în picioare*) Așadar, după câte înțeleg, eu sunt stofa iar dumneavoastră croitorul. Luați-mă cu dumneavoastră să faceți o haină frumoasă Domnului; iar eu promit să ascult și să sufăr orice modificare veți aduce acelei haine.

Don Bosco: Nu-nțeleg despre ce modificare vorbești.

Dominic S.: Când mama face o haină, pentru ca aceasta să fie bună și frumoasă folosește foarfecele ca să taie ce e în plus, sau să adauge ce lipsește. Apoi ia acul și cu sute de mii de înțepături dă haina gata. Credeți-mă sunt gata să sufăr numai să iasă haina bună.

Don Bosco: Dragul de tine. Dar tare mă tem că sănătatea ta nu va rezista anilor grei de studiu.

Dominic S.: Nu vă temeți. Așa cum Domnul mi-a dat viață și har tot El îmi va da sănătatea necesară.

Don Bosco: Dar când vei termina studiul limbii latine ce ai vrea să faci?

Dominic S.: Dacă voi avea sănătate și har doresc cu înfocare să mă fac preot.

Don Bosco: Bine Dominic. Acum doresc să văd dacă ai capacitatea necesară pentru studii (*scoate din buzunar o cărticică și i-o dă lui Dominic*). Ia această cărticică și până mâine să-mi înveți aceste pagini pe de rost. Clar?

Dominic S.: Am înțeles. *(Ia cartea și pleacă)* *(Între timp Don Bosco se lansează într-o discuție cu tatăl lui Dominic. Se încheagă o discuție între cei doi timp în care Dominic printre ceilalți copii învață lecția.)*

Dominic S.: *(întrerupe conversația dintre cei doi)* Don Bosco, Don Bosco am învățat. Dacă vreți vă pot recita.

Don Bosco: Cum se poate? Au trecut doar opt minute.

Dominic S.: Da, dar m-am concentrat reușit. *(începe să recite ceva)*

Don Bosco: Bravo, Bravo Dominic. Tu ai anticipat studiul lecției iar eu am să anticipez acum răspunsul; Te voi lua cu mine la Torino și din ceasul acesta te vei număra printre copiii mei dragi.

Dominic S.: *(Foarte bucuros ridică privirea în sus cu mâinile împreunate:)* Îți mulțumesc Sfântă Fecioară! *(apoi ia mâna lui Don Bosco și i-o sărută bucuros de două ori)* Cred că am să mă port în așa fel (încât) să nu vă plângeți de purtarea mea! *(Dominic își i-a rămas bun de la tatăl său. Actul se încheie cum Don Bosco pleacă înconjurat de copii, ținând-l pe Dominic de mână.)*

- CORTINA -

Actul III *(Partea I)*

Personajele principale:

- *Dominic*
- *Michele*
- *Giovanni*
- *Luigi*
- *Gabriel*
- *Don Bosco*
- *Mama M.*
- *Antonio*
- *Giuliano*
- *Medicul*
- *Brigita (mama)*
- *Tata*
- *Raimonda*
- *Maria*
- *Povestitor*

(Sala Oratoriului sau Capela - Pe un perete se află un Crucifix iar alături statuia Maicii Domnului. Dominic intră, îngenunchează în fața statuii. Scoate rozariul și recită "Bucură-te Marie".)

Dominic S.: Marie, tu, mama lui Isus și mama noastră, te rog fierbinte să mă primești sub protecția Ta. Sunt sărac, nu am ce să-ți ofer dar, nu plec de aici fără să-ți dăruiesc ceva: îți dăruiesc inima mea. Isuse, Marie, fiți totdeauna prietenii mei și faceți în așa fel ca mai curând să mor, decât să săvârșesc un păcat. *(Se ridică iar între timp în sala Oratoriului pătrund în jur de 10 băieți făcând zărvă mare. Sunt foarte veseli).*

Dominic S.: Ce se-ntâmplă fraților? De ce sunteți așa agitați și veseli?

Michele: Nu știi? Dintr-o clipă în alta trebuie să apară don Bosco. Astăzi e ziua lui onomastică și i-am pregătit o surpriză. *(Băieții au instrumente pregătite pentru a cânta La mulți ani).*

Giovanni: Și eu am o surpriză.

Luigi: Și eu.

Gabriel: Eu am două.

Don Bosco: *(intră în sală unde se face o liniște desăvârșită)* Da ce-i cu voi ștregarilor? Mi se pare mie sau astăzi vi s-au epuizat energiile?

Antonio: Nu chiar, dar astăzi le-am păstrat pentru a vă sărbători cum se cuvine de ziua dumneavoastră onomastică.

Don Bosco: Și de unde mă rog ați aflat de ziua mea de naștere? Nu cumva ? *(arată spre un sertar al biroului)*

Luigi: Nu! Doamne ferește! Ne-a șoptit un îngerăș.

Toți: *(având instrumentele la îndemână încep să cânte)*

La mulți ani, La mulți ani

La mulți ani să ne trăiți

La mulți ani, la mulți ani

Sănătos mereu să fiți.

(Toți aplaudă și se strâng în jurul lui Don Bosco să-i ofere daruri).

Giovanni: *(îi oferă o pictură pe sticlă)* Primiți acest mic dar de la mine. L-am pictat în timpul liber și vi-l dăruiesc din inimă.

Don Bosco: Ia te uită! Știi că ai talent? Mulțumesc Giovanni.

Luigi: Și eu am să vă dăruiesc ceva *(scoate din sân un pui de iepuraș mic care se zbate în mâinile lui)*

Don Bosco: *(ia iepurașul și râde)* Da` ăsta de unde l-ai mai luat ?

Luigi: L-am găsit acum o săptămână în lanul de grâu din apropiere. Era singur. Cred că a rămas fără mamă ca și mine .

Don Bosco: *(îl mângâie)* Bietul de tine !

Don Bosco: Da' tu ? Tu ce ai acolo ? Ce ascunzi *(alergă după Gabriel care ține la spate o colivie cu o pasăre)*

Gabriel: Eu m-am gândit să vă ofer această pasăre pe care s-o țineți în biroul dumneavoastră.

Don Bosco: Mulțumesc! Mulțumesc dragii mei. Văd că mă prețuiți și asta mă face fericit. Și pentru că voi mi-ați făcut așa surprize, vă anunț că am și eu una. *(bate din palme și apare mama Margherita cu un coș de gogoși)*

Toți: Gogoși! Gogoși! *(bat din palme, apoi se reped la coș și înfulecă gogoși).*

Mama M. Mai încet! Mai încet. Vă mai aduc *(băieții se așează care pe jos care pe scaune mâncând gogoși).*

Don Bosco: Asta a fost prima surpriză, dar mai am ceva:

Toți: Încă ceva? Astăzi chiar e ziua surprizelor.

Don Bosco: Fiecare dintre voi să scrie pe o bucată de hârtie ce cadou dorește de la mine. Vă asigur că voi face tot posibilul să vă mulțumesc pe toți *(împarte hârtiile)*. Băieții scriu dorințele apoi Don Bosco strânge hârtiile și începe să citească cu glas tare câteva din ele.

Don Bosco: Ia să vedem noi. Aici am pe cineva care dorește să găsească de lucru. Aici, și acesta e Luigi, dorește să ajungă medic. Frumoasă dorință ai, Luigi!

Luigi: Doresc foarte mult să ajung doctor să-i ajut pe bolnavi, să-i fac sănătoși sau să le alin durerea.

Don Bosco: Frumos din partea ta dar pentru asta va trebuie să fii mult mai sânguincios.

Don Bosco: Ia te uită! *(râde puternic)* Gabriel vrea 100 kg de nuga. 100 de kg Gabriel?

Gabriel: Da, ca să-mi ajungă tot anul.

Don Bosco: Da, dar cum tu ești lacom, le poți mânca într-o săptămână și Gabriel. Nu vă temeți. Am s-o împart cu prietenii mei.

Don Bosco: Ei, acesta-i biletul lui Dominic. Ia să vedem ce scrie aici. „AJUTAȚI-MĂ SĂ DEVIN SFÂNT”

Dominic S.: Îmi doresc asta multa de tot.

Don Bosco: Atunci fie, am să-ți fac cadou formula sfințeniei. Fii foarte atent: mai întâi veselia. În al doilea rând studiul și rugăciunea iar în al treilea rând fă bine altora, adică ajută-ți colegii, chiar dacă pentru asta va trebui să faci niște sacrificii. Acum plec.

Vă mulțumesc mult. Mi-ați făcut o mare bucurie (*Don Bosco pleacă iar în urma lui unul din băieți scoate o revistă cu imagini obscene. Câțiva băieți în jurul lui fac și râd. Dominic, care între timp l-a ajutat pe Don Bosco să ducă cadourile, intră și-i vede pe băieți ce fac.*

Dominic S: (*se repede smulge, revista și o face bucăți*). Nu vă e rușine?

Antonio: Cu ce drept ai făcut asta? Cine te crezi tu? Nu cumva te crezi de pe acum sfânt? Abia ai venit și te și dai mare.

Dominic S.: Frumoase lucruri mai aduci tu în Oratoriu. Don Bosco se străduiește să facă din noi adevărați creștini iar tu aduci aici această revistă murdară! Aceste imagini îl supără pe Dumnezeu, iar nouă ne pătează sufletele. Și fii atent: Ori de câte ori vei încerca să aduci în Oratoriu astfel de lucruri, am să ți le rup.

- CORTINA -

Actul III (Partea a II-a)

Antonio: Ascultă Giuliano, ieri ai trișat iarăși la jocul cu vergea.

Giuliano: Nu-i adevărat. Cine ți-a spus? Ascultă Antonio: tu nu ești în stare să vezi singur. N-ai cap nici cât o furnică. Și pe deasupra ești și laș.

Antonio: Eu laș? Am eu figură de laș? (*înaintează spre Giuliano pieptul în față*).

Giuliano: Da, da și dacă vrei să știi că ești și fricos.

Antonio: Eu laș și fricos? Măsoară-ți cuvintele.

Giuliano: Da ești fricos ca un iepure.

Antonio: Da tu cum ești? Tu și toată familia ta sunteți niște ticăloși, niște nenorociți.

Giuliano: Ce-ai spus? (*se repede la el*) Măi gâscă amețită, leagă-te de mine dar cu familia mea ce ai? De mai scoți un cuvânt te fac bucăți. Ai auzit? Ți arăt eu ție!

Antonio: Da, uite marele viteaz! E numai gura de tine.

Giuliano: Știi ceva? (*vine spre el*) Eu zic s-o rezolvăm ca-ntre bărbați. Și-o să vedem noi cine-i mai tare. Eu zic să ne duelăm cu pietre.

Antonio: Atunci o să vedem al cui cap este mai tare.

Luigi: Cum? Vreți să vă duelați cu pietre? Dar vă puteți sparge capetele. Vă dați seama ce rău e?

Antonio: Tacă-ți gura puștiule, *(se uită spre toți)* Dacă suflă careva vreo vorbă primul cap spart va fi al său. *(Antonio și Giuliano culeg pietre făcând două grămezi, apoi aleg arbitrul. Între timp cineva îl anunță pe Dominic care vine în fugă în timp cei doi se pregătesc de bătaie. Se măsoară 10 pași între cei doi bătăuși. Apare Dominic și intră în spațiul dintre cei doi.)*

Dominic S.: De ce faceți asta?

Antonio: Dă-te înapoi. Trebuie să mă răfuiesc cu acest ticălos și n-are rost să mă împiedici.

Dominic S.: Antonio! Antonio *(scoate repede Crucifixul de la gât)* Privește-l! dacă ai curaj repetă: Isus a murit iertând pe călăii săi. Eu însă nu vreau să iert.

Antonio: Hai lasă-mă cu astea. Dă-te la o parte.

Dominic S.: *(se întoarce spre celălalt)* Giuliano, privește Crucifixul! Și dacă ai curaj repetă: Isus, a murit iertând pe dușmanii săi iar eu vreau să mă răzbun până la capăt. *(Giuliano lasă capul în jos)*

Dominic S.: *(îl trage de mână cu forță și-l aduce până la Antonio)* De ce vreți să vă faceți rău? De ce vreți să supărați pe Dumnezeu și pe părinți? Isus a iertat mereu, iar voi nu sunteți în stare să vă iertați o ofensă făcută într-un moment de supărare? *(Antonio și Giuliano au lăsat pietrele jos. Își dau mâna în timp ce Dominic are un acces de tuse foarte puternic.)*

- CORTINA -

Povestitor: Mulți ani mai târziu, unul dintre cei doi băieți își aducea aminte de această scenă: „M-am simțit rușinat de a fi silit un prieten așa de bun să se folosească de măsuri extreme pentru a împiedica acea tristă aventură și l-am iertat din toată inima pe cel care mă ofensase. Timpul în Oratoriul trecea foarte repede. A sosit și a trecut și vacanța școlară a anului 1855, când copiii s-au întors la Oratoriu. Văzându-l palid pe Dominic, don Bosco a observat că starea sănătății lui nu e tocmai bună. Anul următor, adică 1856 împreună cu alți tineri care au devenit celebri ai ordinului salezian, a înființat una din capodoperele sale:”Societatea Imaculată”. Anul

---

următor însă, starea sănătății lui Dominic se înrăutăți. (*Un pat pe care stă Dominic în șezut Alături, lângă pat don Bosco stă foarte trist*)

Dominic S.: (*ia cana cu ceai, soarbe, dar îl năpădește tusea*)

Don Bosco: (*îi pune mâna pe frunte*) Ai febră și ești transpirat.

Dominic S.: Nu fiți îngrijorat. Îmi va trece.

Don Bosco: Am trimis după un medic foarte bun din Torino. Va veni și te va consulta. Apoi îți va prescrie niște pilule și să vezi tu cum te pui pe picioare.

Medicul: (*intră, schimbă câteva cuvinte cu don Bosco după care îl consultă pe Dominic*). Febră mare (*după ce-i pune mâna pe frunte ia stetoscopul și-l consultă la plămâni schimbă priviri cu don Bosco*) Hei constituția firavă, inteligența precoce și continua încordare a sufletului îi roade pe nesimțite viața.

Don Bosco: Și ce medicament ar putea să-i facă bine?

Medicul: (*ridică din umeri*) Știți, don Bosco, leacul cel mai folositor este să-l lăsați să meargă în Paradis. Totuși, i-ați face un mare bine dacă l-ați îndepărta de studiu și l-ați trimite spre locurile natale. S-ar putea ca asta să-i prelungească puțin viața. (*medicul salută și pleacă. Don Bosco îl petrece dar se întoarce înapoi. Dominic s-a ridicat pe pernă*)

Dominic S.: Am auzit. Știu tot, dar am o rugămintă.

Don Bosco: Care?

Dominic S.: Să mă lăsați să mor aici în Oratoriu.

Don Bosco: Nu-ți dai seama că tușești? Aici nu putem face mare lucru. Acasă între părinți va fi mult mai bine pentru tine. La primăvară te vei întoarce.

Dominic S.: Nu! Eu am să plec dar înapoi nu mă voi întoarce. Don Bosco, e ultima oară când mai putem vorbi, spuneți-mi ce aș mai putea face pentru Domnul?

Don Bosco: Oferă-i suferințele tale !

Dominic S.: Și altceva?

Don Bosco: Oferă-i viața ta, Dominic.

Dominic S.: Din Paradis voi putea să-i văd pe prietenii mei din Oratoriu și pe părinții mei?

Don Bosco: Da Dominic. Dacă Domnul te va chema la dânsul, vei putea vedea toate evenimentele din Oratoriu, pe părinți și alte lucruri frumoase.

Dominic S.: Dacă ați ști ce mult îmi doream să rămân aici. Dar oricum, doresc să se facă voia Domnului. Pentru ultima oară v-aș cere ceva.

Don Bosco: Ce? Spune-mi Dominic. Ți voi îndeplini orice dorință.

Dominic S.: Rugați-vă pentru mine ca să am o moarte bună.

Don Bosco: - (*Îl strânge la piept*)

(Acasă. O cameră, un pat. Deasupra patului sau lateral, un Crucifix. Lângă pat stau: mama, surorile și tata. Dominic șade la marginea patului și tușește în timp ce mama îl ține după umăr. Îi dă cana cu ceai.)

Mama: Bea, bea dragul meu. În curând te va lăsa tusea asta păcătoasă.

Dominic S.: (*Îl vede pe tatăl care se plimbă trist cu fața în palme*) Tată fii curajos! Nu ești tu Carlo, potcovarul curajos din Mondonio?

Tata: (*se apropie de pat*) Sunt, Dominic. Să știi că sunt curajos și pe deasupra sunt tare mândru de tine (*Îl mângâie*)

Brigita: Te doare tare Dominic? Spune-mi cum aș putea să-ți alin durerea?

Dominic S.: N-ai cum mamă. Atâta timp cât Domnul mi-a dat mie această suferință, eu trebuie s-o suport.

Raimonda: Și noi, noi nu putem face nimic pentru tine?

Maria: Ești bunul nostru frate Dominic.

Dominic S.: Ba da. Acum să fiți lângă mine. Mi-a fost tare dor de voi, iar când voi pleca la Domnul să vă rugați pentru mine (*se întoarce cu fața la perete în timp ce surorile plâng liniștit. După un timp Dominic se întoarce și cere Crucifixul.*) Isuse, dă-mi o fărâmă din curajul pe care l-ai avut tu în ceasul morții (*sărută Crucifixul*) Mamă, tată, veniți mai aproape. Simt că se face întuneric.

Brigita: Ți-e teamă dragul meu?

Dominic S.: Nu! Rămâneți cu bine dragii mei. Ne vedem sigur în Rai. Rugați-vă, rugați-vă! (*toți plâng, mama îl acoperă cu toată fînța*)

- **CORTINA** -

SFÂRȘIT